

KOTIČEK ZA STARŠE

»OTROKA SMO VPISALI V GLASBENO ŠOLO. KAJ PA SEDAJ?«

Novi prostor, novi ljudje, nova pravila ... Vsak otrok je vznemirjen, ko gre v prvič v glasbena šola. Nekateri otroci so veseli, drugi so nesigurni. A prav vsi pričakujejo, da bodo kar se da hitro zaigrali na svoj izbrani inštrument, predvsem pa, da bo to šlo zlahka. Vsi, ki jih je otrok opazoval na koncertu ob igranju na inštrument, so namreč igrali lahkotno in brez večjega napora.

Da do sproščenega in poslušljivega igranja pridemo, pa je potrebno kar nekaj ur vaje in precej napora ob učenju.

Pri urah inštrumenta učitelj pokaže, kako je treba igrati nanj doma pa je potrebno to tudi vsakodnevno ponavljati, da se osvoji veščina. Brez vadenja doma napredka namreč ne bo! Mnogokrat si otroci in starši predstavljajo, da je glasbena šola nekaj podobnega kot šport - na trening prineseš športno opremo, treniraš in nato greš domov ter počivaš do naslednjic. Vendar temu ni tako.

Včasih so otroci razočarani, ko ugotovijo, da je treba vsakodnevno namenjati čas igranju inštrumenta in učenju ter da morda še po nekaj mesecih ne igrajo tako lepo, kot so si to zamišljali. Zelo redki so otroci, ki so že od vsega začetka tako motivirani, da samoiniciativno pazljivo in redno vadijo svoj inštrument. Večina otrok na začetku glasbene poti potrebuje podporo staršev in njihovo razumevanje.

Kako lahko pomagajo starši?

Večinoma starši pomagajo otroku sprva tako, da mu pomagajo organizirati čas in načrtovati dejavnosti ter jih spomnijo na obveznosti. Nekateri svojega mladega glasbenika pospremijo do vrat ali po dogovoru s profesorjem prisostvujejo pri pouku inštrumenta. To je veliko, a ne dovolj.

Starši morajo vedeti in razumeti naslednje:

- Začetki igranja in učenja instrumenta res niso lahki. Toliko je vsega novega. Ne bodite nestrpni in nezadovoljni s svojim začetnikom, raje mu pomagajte, da s pravilnim vadenjem igranje inštrumenta vedno bolj obvlada; igranje je motorično kompleksno in obenem je potrebno brati še note - paziti na pravi ton in na natančen ritem.
- Pravilno vaditi pomeni igrati s takšnim tempom, da lahko učenec pazi na vse elemente igranja in teh ni malo: točno branje not, štetje dob, pravilna drža roke, telesa. Velikokrat učenci v želji po hitrem napredku igrajo zelo hitro, brez razmišljanja in s številnimi napakami. POČASI IN PRAVILNO je edini način vadenja, če želimo da bo čez nekaj tednov ali mesecev skladba odigrana hitro, pravilno in brez napora. Seveda tudi z veliko zadovoljstva.
- Več raziskav je pokazalo, da ukvarjanje z glasbo pri otrocih razvija boljšo koncentracijo, vztrajnost, pomnjenje in delovne navade. Čeprav imajo otroci več obveznosti kot tisti, ki glasbene šole ne obiskujejo, so mladi glasbeniki zadovoljni, ker počnejo stvari, v katerih uživajo in zaradi katerih se počutijo izpopolnjeni.

Napredek vašega otroka je odvisen tudi od vas:

- Ko se pogovarjate s svojim otrokom ali njegovim učiteljem, pokažite interes za stvari, ki se dogajajo v glasbeni šoli. Kaj je novega? Kaj bi rad igral-a? Na kaj vse je potrebno biti pozoren?
- Če vaš otrok pri igranju ponavlja vedno iste napake in slišite, da ne napreduje, odreagirajte. Najpogostejša napaka pri začetnikih je, da vadijo narobe, a se tega ne zavedajo. Posledica tega je upad motivacije, saj otrok predvideva, da je igranje inštrumenta pretežko ali pa da je on tisti, ki je nesposoben. "Saj vadim vsaki dan, a mi nikakor ne gre". Bodite radovedni in vprašajte otroka na kaj vse mora paziti, medtem ko igra. Naj vas nauči igrati to vajo, mogoče ga bo vaše neznanje opogumilo in bo prevzel vlogo učitelja.
- Poslušajte otroka, medtem ko vadi. Ni pomembno, če iz instrumenta še ne prihaja "glasba". Igranje drugim je osnovni smisel glasbe in najlažje je, če se tega naučimo že v družini.
- Pohvalite vsak napredek. (Sedaj igraš veliko bolje, držiš roko točno tako, kot je rekla učiteljica, danes vadiš zelo potrpežljivo, bolje kot zadnjič.)
- Igranje inštrumenta vključuje veliko discipline - pomembno je, da učenec igra počasi in pravilno, ne pa hitro in narobe. Za mlajše otroke je lažje, če vadijo trikrat dnevno po 10 minut, ko zmorejo daljšo koncentracijo, pa lahko vadenje podaljšajo na 30 minut. Grenkobo stroge discipline lahko seveda posladkate - včasih tudi dobessedno.
- Pripovedujte otroku o svojih začetniških izkušnjah, kako ste ne glede na začetne težave uspeli v določeni aktivnosti, pa naj bo to kuhanje ali šport. Ne pozabite na zabavne podrobnosti in smešne dogodivščine v začetniških časih.

Da bi vse to lahko izpeljali, mora imeti starš veliko potrpljenja in še več razumevanja. Predvsem pa je treba imeti zaupanje v svojega otroka. Zaupanje je najbolj potrebno, ko otrok dela vse kot je prav, a se napredek ne pojavi takoj.

Ni ravno lahko, a le vi lahko to storite - zaupate in verjamete v otroka.

Vaš otrok se je vpisal v glasbeno šolo? Prav tako vi! :)

Povzeto po knjižici: Radojka Sućeska Ligutić: MOJA DORA U GLAZBENU ŠKOLU MORA?

Prevedla in priredila: Barbara Škof

Kako naj starši otroka spremljajo glede skupinskega pouka?

Otrokovemu optimalnemu glasbenemu razvoju doprinesejo vsebine in metode, ki jih je deležen pri urah skupinskega pouka. Ker pa pri le-tem učenec nima na voljo učitelja ves čas pouka samo zase, kot je to pri pouku inštrumenta, je nekaj starševske podpore doma več kot dobrodošle, oziroma nujne, pri čemer glasbeno predznanje seveda sploh ni potrebno. Starši namreč pogosto povedo, da ne poznajo not, toda skupinski pouk ponuja mnogo več kot le učenje glasbenega opismenjevanja. Zato bi starši naj bdeli nad snovjo, vpisano v zvezke in označeno v delovnih zvezkih, skupaj z otroki prebirali besedila pesmic in jim spremljave zanje predvajali v spletnih učilnicah, ga vodili v samostojno iskanje posnetkov svetovne glasbene zakladnice, slišanih pri pouku, ter jim družno prisluhnili.

Učenci naj bi doma (od 2. razreda dalje) zapisovali lestvice, intervale, akorde in jih tudi prepevali ter v zvočnem posnetku v spletni učilnici tudi slušno prepoznavali. Izvajali naj bi (tudi že v 1. razredu) ritmično-melodične in ritmične vaje. Vse to skupaj bo botrovalo k večjemu uspehu tudi pri zapisovanju narekov pri pouku.

Domača naloga pri skupinskem pouku ni zmeraj v pisni obliki, ni vedno posebej zadana in izpostavljena, zmeraj pa - je. Zato je doma pregled vsega (skupaj s straši), kar smo pri pouku počeli, nujen. Za optimalni razvoj in napredek ter sposobnost vnovičnega zbranega poslušanja ter maksimalnega sodelovanja pri pouku je potreben red in vsakodnevni vložek tudi doma. Le tako bo učenec - tako opolnomočen - samozavestno in suvereno deloval naslednjo uro pri pouku in krog bo - pozitivno - sklenjen.

Vse pa se začne pri potrebščinah, zato naj starši - sploh v nižjih razredih skupinskega pouka - vsakič preverijo, če je v torbi prav vse, kar pri pouku otrok potrebuje; brez vseh potrebščin je otrok v stiski pa še dolgočasiti se začne, saj pouka v celoti ne more v polnosti spremljati/izvajati.

Skrb staršev naj se nadaljuje tudi v višjih razredih, takrat zmeraj bolj z vzpodbudo k domačemu delu in čim večji samostojnosti.

Kot redna vaja inštrumenta botruje napredku, tako tudi skupinski pouk otroku ne bo predstavljal nikakršne frustracije, če se bo čutil opolnomočenega in vzpodbujenega k pozitivnemu dožemanju tudi s strani ozaveščenega starša, zavedajoč se, da je v več kot 200 let trajajočem javnem glasbenem šolstvu skupinski pouk tisti, iz katerega se - če se otrok tudi na srednji in visoki stopnji šolanja ukvarja z glasbo in pri čemer gre za v Evropi edinstven primer - razvijejo mnogi predmeti, ki glasbenika - že od malega - delajo strokovno primerno podkovanega, mu krepijo čustveno inteligenco ter ga vzgajajo pod varnim okriljem čudovite glasbene umetnosti.

Bojana Bučar

Kako starši pripomorejo, da je otrok zadovoljen in še uspešnejši pri svojem delu v baletni šoli

Pouk baleta je celosten in se večina časa izvaja pod mentorstvom učitelja pri pouku, pa vendarle imajo starši pomembno vlogo, da se ohrani motivacija in uspešnost pri delu.

Pri pouku baleta potrebujemo plesno opremo: dres, baletne copate in bele/kožne nogavice. Lase spnemo v figo, zato jim je v prvih letih šolanja potrebno pomagati pri urejanju frizure, dokler tega učenka sama ne osvoji. Saj veste pri baletu se naučimo tudi discipline, estetike in odnosa do sebe.

Učenci zelo radi pokažejo baletne gibe tudi doma, pokažite navdušenje, vaša vzpodbuda bo več kot dobrodošla.

Odnos staršev in okolice na plesno/baletno umetnost ima prav tako veliko vlogo pri motivaciji. Obisk gledališča oz. ogled baletne predstave je zelo dobrodošel, kajti šele tam otrok vidi širšo dimenzijo tega, kar se uči pri pouku. Zelo pomemben je tudi vaš doprinos in naravnost do zdravega življenjskega sloga; torej gibanje v vašem skupnem družinskem času in odnos do hrane. Utrjevanje in krepitev mišic lahko poteka tudi v domačem okolju, lahko se pri takšni vadbi otroku priključite in preživite kvaliteten skupni čas.

Otroci vas potrebujejo skozi celo obdobje šolanja. Doba odraščanja je za marsikoga težko obdobje, še posebej za mlado plesalko/ plesalca, kajti telo, ki je naš inštrument, raste in se spreminja. Takrat sta opora in razumevanje bistvena. Sodelovanje z mentorjem – učiteljem je zelo pomembno. S skupnim pristopom lahko najdemo optimalno rešitev za vse težave, ki se pojavijo tekom baletnega šolanja. Elastično, gibko telo, ki ima skladnost gibov, je velika vrednost, ki jo ohraniš in razvijaš celo življenje.

Delovne navade, disciplina, vzdržljivost, lastna vrednost so kvalitete, ki oblikujejo človeka kot celostno bitje. To pripomore k zadovoljnejši in samozavestnejši osebnosti, to pa ustvari harmonijo znotraj posameznika.

